

Gezi Parkı ve Demokrasi Tartışmaları

İçeriği Yazan: [Eren GÜNER](#) [1] Zaman: Cum, 16/08/2013 - 18:46

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Türkiye özellikle siyasi anlamda oldukça hareketli 2 ayı geride bıraktı. Elbette gündeme damgasını vuran Gezi Parkı protestolarıyla birlikte ayağa kalkan toplumsal muhalefetti. Her ne kadar eylemlere katılanların içerisinde çok farklı kesimler, yönelimler dolayısıyla da farklı istekler olsa da hareket en nihayetinde kendini salt demokrasi talep eden bir yere konumlandırdı. AKP'nin 11 yıllık iktidarının gittikçe daha fazla baskıcı, oligarşik, çoğunlukçu bir rejime dönüştüğü artık gün gibi ortada olduğuna göre bu talebe hak vermemek elde değil. İşte tam da bu noktada devreye demokrasi anlayışlarının çarpışması girdi.

Mevcut iktidarın demokrasi anlayışı ortada. 11 yıldır her gün şahit oluyoruz. Ne güzel demişler; "zengine han hamam, fakire din iman". Organizasyon basit; ülkenin değerlerini sermayeye peşkeş çek. Piyasa serbestisini sonuna kadar aç. Zengin daha zengin fakir daha fakir olsun. Yoksul halka da mitinglerde dinden, kitaptan dem vur; dini duyguların başörtüsü üzerinden sömürüsüne hiç ara verme, arada da alkol düzenlemesi falan yap ki saflar sıklaşsın, uyanan olmasın.

Çıkan sesleri de siyasallaştırdığın yargınla, yandaş medyanla marjinalize, kriminalize et. Demokrasi için yalnızca sandığa işaret et. Orada da seçim barajının, hazine yardımlarının, iktidarın gücünün, medyanın arkasına saklan. Kendin çal, kendin oyna. İnsanlığın böyle bir yönetim anlayışını hak etmediği su götürmez bir gerçek.

Gelelim bir sonraki -belki de daha kritik- olan aşamaya. Bir an için AKP'yi alın yerine liberal demokrat bir parti ve "Avrupalı" bir demokrasi koyun. Büyük ölçüde sorun kalmadığını düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Özgürlüğün ve demokrasinin bir "susturma sloganı" olarak kullanıldığı "sözde demokratik ve özgürlükçü" serbest piyasa düzenini daha iyi anlayabilmek için Fransız Marksist düşünür Alain Badiou'nun Gezi protestoları hakkında yaptığı yoruma kulak verelim;

"Geniş kitlelerle birlikte yaşam, düşünce, yeni siyasetin pratik yeniliklerini paylaşım araçları yaratmalıdır. Kendi çıkarları için içlerinde yükselen 'Batı' tipi demokrasiye uyum sağlama arzularından (ki bu dünya sermaye ve mal pazarına uyum sağlamış bir oligarşik gücün basit, kendine çıkarına hizmet eden, seçilen ve kusurlu bir demokrasinin müşterisi olan orta sınıfın varolmasını sağlamak arzusudur) vazgeçmelidirler. Buna kitlelerle bağ kurmak denir. O olmadan, şu anki hayranlık uyandıran ayaklanma daha uyumlu ve köleliğin daha tehlikeli bir haline dönüşerek sona erer: bizim kendi kapitalist toplumlarımızda alışık olduğumuz gibi."

İfade özgürlüğü, otoriter muhafazakarlaşma, kutuplaşma, siyasallaşan yargı, totaliter yönetim anlayışı, örgütlenmenin zorluğu... Türkiye'de demokrasinin önündeki engelleri saymaya başladığımız noktada listeyi uzatmak oldukça mümkün. Ancak tüm bu sorunların dönüp dolaşıp Türkiye'yi "vahşi kapitalizm" in çarkına geri dönüşü olmayacak şekilde sokmaya hizmet ettiği gerçeğini gözden kaçırmamak gerek. Vahşi kapitalizm AKP'nin tahayyül ettiği Türkiye'nin dinamiklerinden yalnızca biri olsa da uygulanış yönteminden bağımsız olarak insanoğlunun demokratik koşullar altında yaşamasının önünde olan en büyük engel. Temel olan demokratik kurumlarla özgürlüklerin güvence altına alınıp alınmadığı değil, özgürlüklerin pratikte tüm insanlık için etkili olup olmadığıdır.

“Milli sınırlar içerisinde aklın ve bilimin rehberliğinde kendini yenileyen kurumlarla sağlanan milli hakimiyet ve çağdaş bir yaşam”. Böyle bir mirasa ve temele sahip olduğumuz için şanslıyız. İşte buradan hareketle içinde bulunduğumuz iktisadi ve toplumsal bunalımdan çıkmak için en büyük fırsatımız da “Kemalizm” gibi sağlam ve doğru bir temel üzerine oturtulmuş “sosyal demokrasi” veya belki de bir adım sonrası olan “demokratik sosyalizm” anlayışımızdır. Bu doğrultuda da çağa uygun olarak değişimi bireyden, aşağıdan başlatmak gerekir. En basit şekliyle kullandığımız üslubu değiştirmek gerekir. “Makarnacı, kömürcü” gibi elitist eleştirileri kenara koyup gerçek bir sosyal devlet programı talep etmek veya ortaya koymak gerekir, muhafazakar-merkeziyetçi düşünceden kurtulup insan odaklı üniter devlet yapısını hayata geçirmek gerekir, 30’ların 40’ların siyasetini 2000’lerde görme sevdasından vazgeçmek; her bir yurttaşa temel hak ve özgürlüklerinin vanasını mümkün olduğunca açılmasını ve bölgesel eşitsizliklerin giderilmesini talep etmek gerekir, toplumu özellikle iktisadi açıdan bunalıma sürükleyen bir zihniyeti eleştirmek ve halka anlatmak dururken bu zihniyetin sözcülüğünü yapan kimsenin günlük gaflarının peşine takılmamak gerekir, uyanık olmak ancak işimize gelmeyen veya beğenmediğimiz iktidarların hepsini bir yerlerin oyunu veya birilerinin uşağı/ajanı olarak yaftalayıp halkın seçme iradesini küçümsememek gerekir.

Uzun lafın kisası gerek iktisadi gerek toplumsal alanda demokrasinin sosyalleşmesi nedir insanlara anlatmak, devrimi önce zihinlerde yapmak gerekir.

Not: Bu yazıdan bazı bölümleri içeren başka bir makaleyi daha önce yazıp yayınlamıştım. Ancak yukarıdaki makalenin konuyu daha iyi anlattığını düşündüğüm için aynı konu üzerine bu yeni makaleyi yayınlama ihtiyacı hissettim. Tekrar okuyanlar affetsin.

Eren GÜRER

eren.gurer@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]

Kaynak URL (08/05/2024 - 01:01 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/gezi-parki-ve-demokrasi-tartismalari>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/eren-gurer>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>